

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120313849
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6120313849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Milana Majerníka, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37927795, proti žalovanej: B. A., G.. XX.XX.XXXX, K. I. XX, XXX XX I., o zaplatenie 2.608,06 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č. k. 11Csp/172/2020-106 zo 14. júna 2021 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu 08. júna 2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 2.608,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.608,06 eur od 28. októbra 2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že jeho právna predchodkyňa Z. Ú. K., Q.. A.. poskytla žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 10. augusta 2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX úver vo výške 2.730,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžníčka svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, preto jeho právna predchodkyňa vyzvala žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve jeho právnej predchodkyne svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, jeho právna predchodkyňa v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami s článkom označeným „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásila k 09. októbru 2017 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené 20. októbra 2017. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči jeho právnej predchodkyne sa tak od 28. októbra 2017 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi Z. Ú. K., Q. .A., ako postupcom a ním ako postupníkom 19. novembra 2019 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená naňho ako na postupníka, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená k 02. septembru 2019. Žalovaná bola vyzvaná

právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. V tomto konaní si uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatených dlžnej istiny úveru vo výške 2.608,06 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú mu žalovaná napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a nepriznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 261 ods. 6 písm. d), § 497, § 503 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 2 prvej a druhej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, § 2 písm. a), písm. b), písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30. novembra 2011, § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 01. januára 2017, § 3 ods. 3, § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), § 3 ods. 1, § 39, § 52, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 9, § 54 ods. 1, ods. 2, § 524, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“).

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že právna predchodkyňa žalobcu a žalovaná 10. augusta 2016 uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právna predchodkyňa žalobcu poskytla žalovanej spotrebný bezúčelový úver vo výške 2.730,- eur, s lehotou splatnosti 96 mesiacov, s mesačnou anuitnou splátkou vrátane poisťného vo výške 52,02 eur pri celkovom počte splátok 95 a pri ročnej úrokovej sadzbe 15,10 %, RPMN 17,21 % a priemernej RPMN 15,19 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 2.056,55 eur a celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom bola 4.786,55 eur. Dátum prvej anuitnej splátky bol 29. september 2016. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 29. júla 2024. Podľa článku I. bod 4. zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru termín splatnosti istiny a úroku je totožný s dátumom splatnosti mesačnej anuitnej splátky, ktorá pozostáva zo splátky istiny a úroku. Termín splatnosti mesačnej anuitnej splátky (t. j. istiny a úroku) je ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky uvedenej v bode č. 1 tohto článku. Podľa článku I. bod 5. písm. b) zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade nesplácania úveru je banka oprávnená v súlade s Obchodnými podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru v súlade s obchodnými podmienkami, ak je dlžník v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný. Podľa článku VII. bod 1. všeobecných obchodných podmienok, ak veriteľ poštou doručuje výzvu na zaplatenie zostatku úveru spolu so splatným príslušenstvom, robí tak doporučenou zásielkou do vlastných rúk na poslednú známu adresu dlžníka. Tieto písomnosti vrátane iných písomností (napr. upomienky, odstúpenie) sa považujú za doručené aj vtedy, ak sa zásielka vráti veriteľovi ako nedoručená (adresát neznámy, nezastihnuteľný, nesprávna adresa), a to dňom podania zásielky. Inak sa písomnosť, ktorá bola zasielaná ako doporučená zásielka alebo doporučená zásielka do vlastných rúk považuje za doručenu dlžníkovi dňom, keď ju podľa údajov veriteľa prevzal, alebo ak bola písomnosť uložená na pošte v posledný deň lehoty stanovenej poštovým doručovateľom na jej vyzdvihnutie. Právna predchodkyňa žalobcu treťou upomienkou - pokus o zmier z 11. septembra 2017 upozornila žalovanú, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila záväzky zo zmluvy o úvere, pričom ku dňu vystavenia tejto upomienky eviduje po lehote splatnosti pohľadávku - dlžnú čiastku 168,73 eur (z toho istina 51,79 eur, úrok 100,58 eur, úrok z omeškania 0,23 eur, poplatky 16,13 eur) pre spotrebný úver reg. č. zmluvy XXXXXXXXXXXXXXXX a vyzvala žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere, v opačnom prípade bude požadovať od žalovanej vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dohodnutým dátumom splatnosti. Zároveň bola žalovaná upozornená na právo banky na odstúpenie od zmluvy. Podľa poštového podacieho hárka bola táto upomienka doručovaná žalovanej poštou ako doporučená zásielka 2. triedy 11. septembra 2017. Právna predchodkyňa žalobcu výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom z 10. októbra 2017 označenou číslom 54/SÚ/D1/101017 oznámila žalovanej, že napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky z titulu zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru reg. č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 10. augusta 2016 a týmto dňom vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 2.781,77 eur. Zároveň bola žalovaná vyzvaná na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote siedmich dní odo dňa doručenia

tejto výzvy. Podľa údajov na doručenke právna predchodkyňa žalobcu doručovala žalovanej doporučenú zásielku do vlastných rúk označenú číslom 54/SÚ/D1/101017 a žalovaná si túto zásielku prevzala 20. októbra 2017. Žalobca ako postupník a právna predchodkyňa žalobcu ako postupca 20. novembra 2019 uzatvorili zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou postupca postúpil pohľadávky postupníkovi a postupník sa stáva novým veriteľom pohľadávok. Pojem pohľadávky podľa tejto zmluvy znamená všetky pohľadávky postupcu na riadne a včasné splnenie nesplatených záväzkov vyplývajúcich mu z klientskych zmlúv, ktorých bližšie identifikačné údaje sú uvedené v zozname pohľadávok. Podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky je postupovaná pohľadávky identifikovaná ako pohľadávka proti žalovanej s uvedením Z. XXXXXXXXXX s výškou istiny 2.608,06 eur, zmluvného úroku 997,49 eur, úroku z omeškania 247,59 eur a poplatkov 20,55 eur k rozhodujúcemu dňu 02. september 2019. Právna predchodkyňa žalobcu Oznámením o postúpení pohľadávky z 27. novembra 2019 oznámila žalovanej, že k 26. novembru 2019 pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX z 10. augusta 2016 spolu s príslušenstvom postúpila na žalobcu, pričom vyčíslila dlžný záväzok na sumu 3.873,69 eur. Oznámenie o postúpení pohľadávky bolo odoslané žalovanej doporučenou zásielkou 2. triedy 27. novembra 2019. Žalobca výzvou na zaplatenie pohľadávky z 13. mája 2020 oznámil žalovanej, že má voči nej splatnú peňažnú pohľadávku nadobudnutú od pôvodného veriteľa Z. Ú. K., Q.. A.. pozostávajúcu z istiny vo výške 2.608,06 eur, príslušenstva vo výške 1.356,38 eur a náhrady trov konania vo výške 362,14 eur, spolu celkom 4.326,58 eur. Žalobca vyzval žalovanú, aby pohľadávku zaplatila do 23. mája 2020. Táto výzva na zaplatenie bola odoslaná žalovanej doporučenou zásielkou 2. triedy 15. mája 2020.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že právna predchodkyňa žalobcu vyhlásila úverovú pohľadávku k 10. októbru 2017 predčasne splatnou a k postúpeniu došlo uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi pôvodným veriteľom a žalobcom 20. novembra 2019 v čase, kedy pohľadávky bola splatná pred termínom jej konečnej splatnosti. Právna predchodkyňa žalobcu pri zosplatnení pohľadávky postupovala v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a pred zosplatnením úveru žalovanú riadne vyzvala na úhradu omeškaných splátok a upozornila ju na možnosť požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti. Napriek tomu právna predchodkyňa žalobcu nepostupovala v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, dôkazom čoho je skutočnosť, že žalobca nepredložil súdu žiadnu písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky na nového veriteľa, a teda žalovanej nebol poskytnutý žiaden dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke za účelom zotrvania s ňou vo vzťahu. Touto výzvou nemôže byť list z 10. októbra 2017 predložený žalobcom a označený ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, a to aj napriek tomu, že obsahuje znenie „vzývame Vás ma predčasné splatenie zostatku úveru...“, keďže vzhľadom na obsah tohto právneho úkonu ním banka - právna predchodkyňa žalobcu nevyzýva žalovanú k úhrade v dôsledku omeškania so splnením záväzku, ale len vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru. V liste z 10. októbra 2017 sa ani len nespomína možný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie (pozri tiež rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/36/2020 z 13. mája 2021).

6. Súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou, keďže nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžadujúceho doručenie výzvy dlžníkovi pred postúpením pohľadávky a následne omeškania s úhradou dlhu nepretržite počas 90 dní, v dôsledku čoho postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a vychádzajúc z obsahu spisu jej ani žiadne preukázateľné trovy nevznikli, nepriznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej

inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam konštatoval, že nie je správne tvrdenie súdu prvej inštancie, podľa ktorého nebolo preukázané, že jeho právna predchodkyňa splnila podmienky požadované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predovšetkým čo sa týka doručenia upozornenia spotrebiteľa pri omeškaní so splatením splátok viac ako tri mesiace, že v lehote nie kratšej ako 15 dní uplatní práva na zosplatenie úveru. V tejto súvislosti zdôraznil, že spolu so žalobou bola súdu doručená nielen tretia upomienka z 11. septembra 2017 (výzva na úhradu omeškanej splátky), ale aj podací hárok preukazujúci jej doručovanie žalovanej, a to pod číslom zásielky P., z ktorého je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu 11. septembra 2017 (vyplýva to z dátumu na ľavej bočnej strane hároku). Obe tieto listiny a taktiež výzva jeho právnej predchodkyne na predčasné splatenie s doručenkou sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu, preto považuje za nesporné, že v spore bolo preukázané, že k zosplateniu dlhu došlo platne. Zároveň poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na posudzovanie účinkov doručenia poštových zásielok, v zmysle ktorej pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. Keďže jeho právna predchodkyňa preukázateľne postupovala v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď k zosplateniu pristúpila po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky a zároveň preukázal upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, je zrejmé, že preukázal splnenie oboch vyššie uvedených podmienok. Mal za to, že pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi 2.608,06 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.608,06 eur od 28. októbra 2017 do zaplatenia a priznal mu náhradu trov konania vo výške trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v súdom určenej lehote písomne nevyjadrila.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 CSP, v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce CSP bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov § 365 ods. 1 písm. f) CSP odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dokazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej

veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

15. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

16. Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie všetky vykonané dôkazy vyhodnotil správne a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky. Čo sa týka tvrdení žalobcu ohľadom preukázania splnenia podmienok pre platné zosplatenie úveru, a to dodržania lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky a doručovania výzvy na úhradu omeškaných splátok žalovanej, odvolací súd zdôrazňuje, že tieto skutočnosti boli v konaní preukázané, a teda neboli dôvodom pre zamietnutie žaloby súdom prvej inštancie.

17. Súd prvej inštancie zamietol žalobu z dôvodu, že právna predchodkyňa žalobcu nepostupovala v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže žalobca nepredložil súdu žiadnu písomnú výzvu pred postúpením pohľadávky na nového veriteľa, ktorou by bol žalovanej poskytnutý dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke za účelom zotrvania s ňou vo vzťahu. Súd za takúto výzvu nepovažoval list z 10. októbra 2017 predložený žalobcom a označený ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, a to aj napriek tomu, že obsahuje znenie „vyzývame Vás ma predčasné splatenie zostatku úveru...“, keďže vzhľadom na obsah tohto právneho úkonu ním banka - právna predchodkyňa žalobcu nevyzýva žalovanú k úhrade v dôsledku omeškania so splnením záväzku, ale len vyhlasuje predčasnú splatnosť úveru a zároveň sa v tomto liste ani len nespomína možný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

18. Súd prvej inštancie tento svoj právny názor opieral o rozsudok Krajského súdu v Banskej, sp. zn. 12CoCsp/36/2020 z 13. mája 2021, v bode 20. odôvodnenia ktorého krajský súd uviedol, že žalobca mal vymáhanú pohľadávku nadobudnúť na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 a to postúpením od O. K., Q.. A., s ktorou žalovaná ako dlžník dňa 28.10.2014 uzavrela zmluvu, ktorá má povahu spotrebiteľskej zmluvy. Podľa názoru okresného súdu postúpenie pohľadávky uplatnenej žalobným návrhom bolo neplatné podľa § 39 OZ. Žalobca nepreukázal, že žalovanej bola doručená písomná výzva právneho predchodcu žalobcu (banky) na splnenie peňažného záväzku a že po doručení výzvy bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní so splnením peňažného záväzku (ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 ZoB) resp. zo strany žalobcu nebolo preukázané, že by došlo k výzve tak, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že nie je možné považovať výzvu k omeškaniu v zmysle §53 ods. 9 OZ, ktorá je len oznámením omeškania so splácaním pohľadávky žalovanému a ani oznámenie o zosplatení pohľadávky zo dňa 09.01.2017 za splnenie podmienky v súlade s § 92 ods. 8 ZoB. V písomnosti zo dňa 09.01.2017 sa neodkazuje na postup podľa § 92 ods. 8 ZoB. Spotrebiteľ musí byť vo výzve upozornený nielen na omeškanie, ale aj na jeho následok, t. j. na vôľu banky postúpiť pohľadávku a na možnosť zvrátiť postúpenie. Výzva (list) zo dňa 14.12.2016, ani zo dňa 09.01.2017, ktorou žalobca preukazoval splnenie tejto povinnosti nie je právne relevantná v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením

pohľadávky takú výzvu žalovanému zaslal. Keďže žalobca pred súdom prvej inštancie a ani v odvolacom konaní nepreukázal doručenie výzvy žalovanému v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Nesplnenie podmienky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, bol dostačujúcim dôvodom na to, aby súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie v tomto spore.

19. Odvolací súd má z obsahu listu z 10. októbra 2017 označeného ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ (č. I. 30 súdneho spisu) a doručovaného doporučené žalovanej, ktorý podľa doručienky 20. októbra 2017 prevzal za žalovanú splnomocnenec preukázané, že právna predchodkyňa žalobcu v tomto liste konštatovala neuhradenie jej dlžnej pohľadávky aj napriek predchádzajúcim upomienkam žalovanou a týmto listom oznámila žalovanej, že dnešným dňom vyhlásila predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Zároveň právna predchodkyňa žalobcu týmto listom vyzvala žalovanú na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy a upozornila ju, že v prípade neuhradenia dlžnej pohľadávky v uvedenej lehote pristúpi k vymáhaniu pohľadávky využitím dostupných právnych prostriedkov a že už za ňu nebude platené poistenie úveru (v prípade, ak bolo dohodnuté).

20. V nadväznosti na to odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Cdo 26/2017 z 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.). V odôvodnení tohto rozsudku odvolací súd okrem iného konštatoval, že rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 bankového zákona, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy úverovej veriteľky a žalobkyne o postúpení pohľadávok nedoznalo žiadnej zmeny (odhliadnuc od prečíslovania k 01. januáru 2009 pôvodného odseku 7 na odsek 8, v tejto súv. por. čl. III bod 46 a čl. XI zákona č. 552/2008 Z. z.) treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie rovnako ako v zákone i pobočka zahraničnej banky) buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 O. z.), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná (tretia) veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu (resp. pohľadávky) a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia (dovolateľkou vzťahovaného na ustanovenie ako celok).

21. Vzhľadom na skutočnosť, že právna predchodkyňa žalobcu v liste z 10. októbra 2017 neupozornila žalovanú ako spotrebiteľku na možnosť postúpenia predmetnej bankovej pohľadávky, odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu. V tomto dôsledku je zmluva o postúpení pohľadávky z 20. novembra 2019 absolútne neplatným právnym úkonom a žalobca nie je v tomto konaní aktívne vecne legitímovaný.

22. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a ustanovením § 262 ods. 2 CSP tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Odvolací súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takéhoto rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).